6de JAARGANG. CURACAO DEN 20n JULI 1889. N° 290

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE PARIJSCHE WERELDTENTOONSTELLING.

Indien er eens moet uitgemaakt worden, welke van de vele internationale tentoonstellingen die wij beleven, de kroon spant en haar naam ten volle waardig is, dan zal de Parijsche van het jaar 1889 ongetwijfeld niet het laatst in aanmerking komen. Reeds vóór haar opening de motor van zoovele pennen, als daar over de geheele beschaafde wereld de pers in haar uitgebreiden dienst heeft, levert zij op dit oogenblik allen bladen, van welke richting dan ook, de stof tot vele kolommen druks. Natuurlijk loopen de haar gewijde beschouwingen zelfs onder bladen, die dezelfde kleur bekennen, hemelsbreed uiteen, maar toch alle hebben, zooal niet één punt van uitgang dan toch minstens één punt van aanraking. En dit is gelegen in de gulle bekentenis, dat het geheel dezer tentoonstelling betooverend is; in de erkenning van het feit, dat deze expositie een doorslaand bewijs levert, hoezeer de energie des Franschen volks in samenwerking met zijn smaak en kunstzin nog steeds bij machte zijn " al 's werelds oogen" tot zich te trekken en van bewondering te doen schitteren.

Het aantal bezoekers is dan ook zeer groot.

Eensdeels gedreven door een verwonderlijke sympathie voor al wat Fransch is, aan welker geheimzinnigen invloed slechts weinigen ontsnappen; anderdeels geprikkeld door het jongste wonder der wereld, de ontzagwekkende ijzer-pyramide van Eiffel of ten laatste opgewekt door de aanlokkelijke beschrijvingen van deze wereldtentoonstelling in alle talen geleverd, stroomen de vreemdelingen bij duizenden naar het Champ-de-Mars en verzekeren het succes der grootsche onderneming. En mag men de beschrijvingen, ons onder de oogen gekomen, geloof schenken, dan telt het Fransche volk in iederen bezoeker een bewonderaar te meer. Het Fransche volk, want de grootsche aanleg dezer tentoonstelling met de beide domineerende gewrochten der ijzerindustrie: de reusachtige Eiffeltoren op den voor—de kolossale machinegalerij op den achtergrond, alsmede de geheele verdeeling en inrichting dwingen, naar het heet, allen den tol der bewondering af.

Het valt gemakkelijk te begrijpen met welk een zelfvoldoening en genot de Franschen, wien over het algemeen de ijdelheid is aangeboren, den wierook der hulde opsnuiven hun ter eere zoo overvloedig gebrand. Inderdaad, het zijn gelukkige dagen, ware feestdagen voor het Fransche volk. Het is niet slechts een tijd van blijde herademing na de spanning over den uitslag, het is een herleving. Immers men mag in zekeren zin beweren, dat Frankrijk en Parijs zich zelf, en elkaar, hebben teruggevonden in deze schitterende tentoonstelling. Wie herinnert zich hier niet het tijdperk der laatste twintig jaar, één lange vernedering voor Frankrijk, te bitterder naarmate zijn gloriezucht grooter is. Tot welk een onbeduidend minimum is het gewicht verminderd, dat Frankrijk vóór den heilloozen krijg van '70 in Europa's politieke weegschaal wierp! Daar was voor de stad aan de Seineboorden geen sprake meer van het aangeven van den toon op het gebied van wetenschappen en kunsten, sedert de vuren der Commune haar pleinen verlichtten! Men had schrik de lucht van haar besmetten dampkring in te ademen. Het woord zij hard, het bevat nochtans de volle waarheid: met Frankrijk werd in Europa geen rekening meer gehouden. En nu — dank zij deze tentoonstelling trekt het weer de algemeene aandacht en bewondering en is weder het gevierde middelpunt der beschaafde wereld.

Zoo heeft dan de wispelturige glorie weer groen en bloemen gelezen tot een rijken krans voor het zoo lang vergeten Frankrijk. Maar het lot van kransen is het lot van *een* dag.

Men heeft de meening uitgesproken, als zou deze tentoonstelling een nieuw tijdperk van bloei en herleving voor Frankrijk openen en de republiek het verloren aanzien doen herwinnen. Maar is deze bewering niet ietwat gewaagd? De eerste voorwaarde tot haar verwezenlijking is ongetwijfeld een toestand van inwendige rust, verzekerd door een waardig en krachtig bestuur. En nu moge bij de opening der expositie de dreigende storm der politieke beroeringen bezworen zijn, wie durft verzekeren, dat het langer dan voor den duur der feestelijkheden zal zijn. Het wil ons voorkomen, dat de staatkundige hemel van Frankrijk zelfs op dit oogenblik alles, behalve wolkeloos is.

Daarenboven de beteekenis der tentoonstelling is ongelukkiger wijze eene herinnering aan de ongeëvenaarde gemakkelijkheid, waarmede het Fransche volk tot de verst verwijderde uitersten overslaat. Die beteekenis toch is de verheerlijking van de bloedigste revolutie, waarvan de wereldgeschiedenis gewaagt. Zich van de afgrijselijke tooneelen dier revolutie naar de soortgelijke der Commune te verplaatsen, ligt in den natuurlijken loop der gedachten. En de herinnering aan zulk een gisteren, zonder eenigen degelijken waarborg voor het morgen, mag wel het tegengestelde heeten van een geschikt middel, om een staat het verbeurde vertrouwen te hergeven.

Daar zijn indrukken van het gevoel, zooals de genotvolle aanblik der schitterende tentoonstelling geeft, en indrukken van het verstand, welke hare beteekenis opwekt. De eerste zijn wel sterker, maar hebben niet de duurzaamheid der laatste.

Het is ons niet bekend of ergens op het terrein der Parijsche tentoonstelling is verkrijgbaar ge-

---

FEUILLETON.

PATER DAMIANUS DE VEUSTER

E BON WARDADÓ A DOENÁ SU BIDA PA SU CARNERNAN.

(*Sigimentoe i Fin*).

"Un dia ora el tabata ocupa na su estudio, Superior a drentá cerca dj'éle i dici coe n'éle carinjosamente, O, tú muchá sin paciencia, bo a scirbi e carta aki i bó tin di bai."

Joseph a lamtá boela, sali coeri i el tabata salta riba di alegria.

"Ta loco el ta?" e otro studentnan a puntra.

Di asina modi el a bai riba Islanan den Pacifico bai trahá, te koe por fin na 1873 el a yegá Molokai, k'a halá su corazon pa motiboe di sufrimentoe i padecementoe djé infeliz leprozonan.

Ora el a trapá pia na tera riba e isla, é di den djé mes." "Awor, Joseph, mi amigo, atá bo trabao pa hinter bo bida." Después di mas ó menos diez anja Pater Damian a coeminsá sospechá k'el a pega k'e enfermedad. Doctornan tabata siguréle di nó; ma é mes tabata mirá toer e síntomanan fatal djé maloe horroroso. Un dia el e pidi Doctor Arning di sometéle na un examen completo: "Mi no por scondé bo" e Doctor a biséle, "ma lo ke bo ta bisa, asina tá." "No ta noticia pa mi," Joseph a respondé, "pasobra ta hopi tem caba koe mi sabi esai."

"I el a sigi semper ta trahá k'e mes alegria, k'e mes animo firme, coe di mas grandi resignacion den boluntad di Dios. E dici un dia coe mi: "Lo mi no kié curá, si acaso mi mesté cumprá mi salú coe abandono djé isla aki i di mi trabao." Un Senjora a yegá di scirbiéle: "Bo a despreciá toer cos mundano pa sirbi Dios i yudá bo próhimonan: mi ta keré anto koe bo mester ta disfrutando awor djé gozo, koe nada por kitele fó di bo i un gran recompensa despues djé bida aki."

"Biséle," Pater Damian a respondé coe un glimlach trankil, "koe ta berdad koe mi ta disfrrutando awor djé gozo."

Mientras mi tabata sacando su portret, el tabata rezá su breviario i n'e momentoe aji i ora el tabata tendé nan canta himnonan, expresion di su cara tabata masjá duci i masjá tierna. El a keda ta mirá e portret tristemente. "Es ta ua cara mahos!" el di: "mi no tabata sá k'e enfermedad a haci tantoe progreso asina." Na Molokai casi nan no sa haci uso di spiel. No ta nodi di mi bisa k'el no tabata doená é mes ningun aire di mártir, ni di santoe, ni di heroë: un homber mas humilde mi no a conocé nunca.

"El a glimlach coe modestia i desprecio, ora m'a entreguele carta di Arzobispo Peterborough, koe entre otro cos ta biséle: "Lo bo no aceptá bendicion di un Obispo herético, ma mi ta pidi Dios pa bo i mi ta roga bo pidi pa mi i doená mi bo bendicion," "O! el ta yamá é mes un Obispo herético?" Pater Damian a puntrá i mi mester a splikéle k'e Obispo a usá e palabra ají na chanza.. Varios prehunta amistoso el a haci mi tocanti Domi Chapman k'a mandéle hopi placa pa su trabao. Nunca el no kier a drentá camina mi tabata biba, ma anochi el tabata bin sintá riba stoepi i bin conbersá na su modi simple i alegre. E Paternan tabata masjá amistoso i chanzadó k'e leprozonan. Un mainta m'a haya Pater Conrady ta trahá lista di nomber di muchánan homber, i como e nombernan i algun otro koe mi a haya cerca M. Sproul i Doctor Nicholis, ta gracioso, p'esai mi ta keré koe bale la pena di poné nan na conocementoe di toer hende. Corda bon koe ta nomber di muchá homber: "Juana Peter, Henri Ana, Sintá den Frioe, Comedó di Raton, Wowo di Candela, Caidó fó di Cas, Senjorita Tompkins, Cieloe ta Papiá, Susana, Bentana, Spiritoe Rondiadó, Promé Nanisji, Diez Cieloe, Cas di Morto, Para Blancoe, Para di Lama, Rio di Berdad, Emético."

E leprozonan sa cantá masjá boenita: tabatin un homber k'un boz perfecta i duci di bariton (stem haltoe di bas), mientras un mucha tabata haci k'e bariton un famoso efecto coe un stem gritadó (*na hoelandes, schreeuwende stem: na ingles, bawling voice*). Un muhé hoe parcé a ricibi algun educacion tabata tocá harmonica admirablemente, apesar koe toer su dedenan tabata destrui. Na Honolulu el tabata conoci como un bon tocadó. Mi a goza masjá di a tendé nan cantá e himno latin di Pascoe di Nacementoe "*Adeste Fideles,*" Ma cos di mas tristoe ta e cantica melancólica, e canto di lepra, componé pa un poeta leprozo d'aji mes, den di cual nan ta deplorá i nan ta yorá miseria di nan suerte desgraciada.

"E ultimo dia Domingoe anochi koe mi a pasá koe nan, mi a moestrá nan tooverlanterne i Pater Damian a splicá nan e bistanan riba bida di Cristoe. Tabata un gustoe pa

steld een getrouwe geschiedenis des Franschen volks, loopende van 1871 tot op onze dagen tevens een onpartijdige beoordeeling behelzende van de voortbrengselen der Fransche letterkunde uit dat tijdperk. Evenmin, of daar een volledige verzameling van wetten en besluiten in de laatste achttien jaren, door het bestuur der Republiek uitgevaardigd, te bekomen is. Ware dit het geval, aan den eenen kant zou voor den lezer een onbehagelijk tooneel van wanorde en zedelijk verval verrijzen, aan den anderen kant dat eener gedurige tegenwerking van den krachtigsten invloed, die zulken kwalen een heilzaam tegengif verstrekt: van de Katholieke Kerk.

Door deze beide geflankeerd, zoude het tooneel der tentoonstelling zeker minder gevaar loopen overschat te worden.

Maar ongetwijfeld zou de rechte waardeering hiervan den bezoeker den hartelijken wensch op de lippen leggen, dat het volk, door een reeks van uitstekende eigenschappen als bestemd om aan de spits der beschaving te staan, toch eindelijk een krachtige en wijze regeering moge bekomen, die het met voorzichtige vastheid op den weg naar zijn ware grootheid terugleide.

——o——

RUSSISCH POLEN.

——o——

Ierland en Polen — zelfs het meest ongevoelig gemoed ondervindt een gevoel van medelijden bij 't hooren dezer namen. Ierland, het meer dan driehonderd jaren gefolterde, afgebeulde, uitgehongerde land, steeds verplet nooit gedood, uitgezogen zooals geen ter wereld ooit onder welken despoot ook; vervolgd, uitgebrand en uitgemoord, en dat alles ter wille van zijn godsdienst, welken het met ongetemde nooit verwonnen kracht handhaaft, maar die op zijne beurt het bewaart voor wanhoop, het steunt in den ongelijken strijd, het eindelijk ter overwinning voeren zal. Zoo 't waar is dat ieder volk als volk zijne misdaden hier op aarde boeten moet, omdat het *hierna* voor de natiën niet bestaat, dan heeft Engeland eene vreeselijke afrekening te wachten. Geen volk ter wereld immers heeft zoo wreedaardig, zoo bloedig, zoo lang een ander volk gekweld als het Engelsche de Ieren; met ééne uitzondering evenwel; immers nog is het de vraag aan wien de palm der wreedaardigheid toekomt aan Engeland of wel aan de Russen.

Rusland, wij weten het, heeft ook zijn volk van martelaren, waarop het sinds een eeuw ruim zijn fanatieke woede koelt; ook Rusland heeft in Polen tooneelen afgespeeld, waarbij het hart van deernis en weedom ineenkrimpt; galg en zweep, vuur, lood en staal alles nam het ter hand, om 't trouwe Polen tot afval te brengen; want ook hier is het Geloof de reden van de wreede verwoesting. Alles tevergeefs, nog telt Polen evenals Ierland onder de trouwste kinderen der aloude Moederkerk. Met welke onberekenbare moeiten deze trouw wordt gehandhaafd, leert, ons o. a. het verhaal van iemand die dezer tijden Russisch Polen bereisde en het volgende als ooggetuige mededeelt:

Zoo mag b. v. geen katholiek priester (van die welke nog geduld zijn) zich zonder verlofpas buiten zijne gemeente begeven; deze pas krijgt hij nooit zonder veel moeite, na veel formaliteiten en oponthoud en dient dan nog slechts voor eene enkele afwezigheid. Elke overtreding wordt gestraft met 12 tot 25 roebel boete; zoo is het den priesters onmogelijk zich naar een naburig dorp te begeven b. v. om te gaan biechten of raad in te winnen bij een confrater, elders biecht te hooren of mis te lezen enz. Zoodat, is in een parochie de geestelijke ziek, de geheele bevolking van geestelijke hulp verstoken is, daar de omwonende priesters niet helpen mogen.

Nog erger, zonder bijzonder verlof mag de pastoor geen processie houden, een of ander gebouw wijden, hij mag niet preeken noch catechismus doen; hij mag niemand biecht hooren, die van eene andere parochie is, en dat is zoo sterk, dat men dikwerf aan weerskanten van den biechtstoel gendarmen ziet geplaatst om de identiteit van elken biechteling vast te stellen; soms komen ongelukkigen van andere opgeheven parochies om de H. H. Sacramenten te ontvangen en is de pastoor genoodzaakt ze af te wijzen om niet zelf zijne parochie te zien opgeheven. 't Spreekt vanzelf dat het elken orthodoxen Rus strengelijk is verboden katholiek te worden of zijne kinderen zulks te laten worden.

Dat de katholieke geestelijken op allerlei manier worden nagereden en bemoeilijkt is duidelijk, en dat boeten en straffen hun dagelijksch brood zijn niet minder, gebonden en belemmerd als zij worden door honderderlei soms allerbespottelijkste voorschriften; waaronder dat, hetwelk aan de pastoors verbiedt hunnen ambtgenooten in de parochie ooit verlof te geven om biecht te hooren wel als het best gelukt staaltje mag worden beschouwd! In één woord willekeur in reglementen, willekeur in straffen van eenvoudige boete af tot verbanning naar Siberië toe, ziedaar schering en inslag van Ruslands humane politiek tegenover het ongelukkige Polen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Bij Beschikking van Z. E. den Heer Minister van Koloniën dd. 17 Mei jl. litt. B. No. 55, is aan A. Frerichs brigadier bij het korps maréchaussée in de kolonie Curaçao, thans met verlof in Nederland, eene nadere verlofsverlenging verleend

— Bij Beschikking van den 15n. dezer maand No. 435, is de Heer E. H. Pandt, lid van den Raad van Justitie op St. Eustatius, met ingang van den 16 Augustus e. k., voor den tijd van twee jaren, benoemd tot Rechter-Comissaris belast met de instructie van strafzaken bij voormelden Raad.

Lijst van brieven die onbestelbaar zijn bevonden:
Jorge de Leon, David Dovale Mendez, Jan Roo.

— Na zijne studiën in Europa volbracht te hebben is de Heer J. C. Nieuwstraten Vrijdag 12 Juli, met de Valencia aangekomen, om zich alhier als geneesheer metterwoon te vestigen.

— Ook is met het stoomschip Prins Frederik Hendrik o. a. aangekomen dr. D. P. van Noyhuys officier van gezondheid 2e. klasse.

NEDERLAND.

— 's Konings toestand was gedurende de laatste dagen van tijd tot tijd een weinig minder gunstig. Woensdagavond (12 Juni) zelfs zoodanig, dat dr. Vlaanderen in der haast ontboden werd.

Z. M. wandelt niet meer in het Park maar gaat dagelijks een uurtje op het bordes zitten aan de achterzijde van het Paleis. Het wandelen veroorzaakte hem lichaamspijn en bovendien hoofdpijn.

Daar de eetlust en slaap zeer goed zijn en Z. M. zich steeds opgewekt gevoelt, vertrouwt men dat genoemde verschijnselen van voorbijgaanden aard zullen zijn.

Donderdagmiddag (13 Juni) zijn prof. Rosenstein en dr. Vinkhuyzen op het Loo aangekomen om te consulteeren.

De toestand des konings gaf evenwel geen aanleiding om er lang te vertoeven, en daarom zijn de geneesheeren nog denzelfden avond van het Loo teruggekeerd.

BUITENLAND.

Italie.—De *Osservatore Romano* van den 12en Juni gaf een bijvoegsel uit, geheel gewijd aan de opneming der adressen en protesten, ter gelegenheid der ergerlijke Brunofeesten, uit alle oorden van Italië op het Vaticaan ontvangen. Zij dragen de onderteekening van bisschoppen, priesters, ordesgeestelijken, aanzienlijke leeken, professors, journalisten, officieren, vereenigingen, comités, katholieke kringen enz.

Het blad verklaart zich gemachtigd te verzekeren, dat de H. Vader diep getroffen is geweest over deze betuiging van kinderlijke toewijding, welke hij in deze treurige omstandigheden van zijn trouwe zonen mocht ontvangen.

De *Voce della Verità* maakt van haar kant een aantal der ontelbare telegrammen openbaar, welke uit alle deelen der katholieke wereld naar het Vaticaan zijn opgezonden.

Naar aan de *Germania* uit Rome geseind werd, heeft de H. Vader den dag, waarop de heiligschennis gepleegd werd, bijna geheel doorgebracht voor het H. Sacrament, dat hij in zijn bijzondere kapel had doen uitstellen. Des middags kwamen de bij den H. Stoel geaccrediteerde gezanten van Oostenrijk, Frankrijk, Portugal, België en de zaakgelastigde van Monaco den kardinaal-staatssecretaris Rampolla bezoeken, die hen onmiddellijk bij den H. Vader toeliet. Leo XIII sprak tot hen met een innig vertrouwen op God, die, zeide hij, alles ten beste zal keeren. Over het geheel was de H. Vader zeer kalm en in goeden welstand.

— Z. H. Leo XIII heeft ter gelegenheid van den tweehonderdsten verjaardag der bijzondere vereering van het H. Hart van Jesus bij algemeen decreet een vollen aflaat verleend op 28 Juni den feestdag van het H. Hart of op den daaropvolgenden Zondag, terwijl hij de geloovigen aanspoort eerherstel te brengen voor de beleedigingen den godsdienst aangedaan.

— Aan de *Germania* wordt uit Rome geschreven, dat de Paus in de laatste dagen tegenover verschillende politieke personen zich heeft beklaagd, dat sommige voorvallen bij het bezoek des konings van Italië te Berlijn demonstratief tegen den Heiligen Stoel en zijn onvervreemdbaar recht zijn geëxploiteerd.

De Paus verklaarde, dat hij daardoor diep was gekrenkt, maar dat hij desniettemin zou voortgaan de rechten van den H. Stoel en van de Kerk te handhaven.

— Wederom doet door de bladen een bericht de ronde over een mogelijk vertrek des H. Vaders uit Rome. Onder voorbehoud deelen wij dit hier mede, zooals het voorkomt in het Fransche blad *La Défence*:

„Te Rome wordt de mogelijkheid van een heengaan des H. Vaders weder besproken. Niet enkel de moeilijke omstandigheden, maar ook de steeds toenemende beleedigingen den Paus aangedaan zijn oorzaak, dat zelfs de geestelijkheid er over spreekt.

---

bo mirá e pober infeliznan scuchá historia di curamentoenan di Hesús i despues di Su pasion, Su crucificacion i Su resureccion. Pater Damian a bisa mi koe bao di nan tabatin boenita ehempelnan di berdadera devocion. Tin casi mes tantoe Protestant koe Catolica i huntoe nan por ta 1030 persona. Ora nos vapor tabata sali e seroenan tabata tapá coe nubianan blancoe. E pueblo chikitoe coe su misanan i su casitanan blancoe tabata keda na barica djé seritoenan. Pater Damian coe toer su hendenan tabata pará 'riba barancanan, ta ora nos Vapor a pasá poco poco nan delanti. Solo tabata bahandoe i na momentoe koe su ultimo rayonan tabata luzá cabez dje seroenan, ma drai mirá Molokai pa de laatste i mi bista a mirele ya casi tapá cos scuridad dj'anochi;" asina M. Clifford k'a tratá k'e santoe martir a caba su artikel.

Cincoe anja largoe el a padecé k'e enfermedad, ma esai no a strobá e berdadero sirbido di Dios den cumplimentoe di su obra di Senjor. El tabata sinti den ardor i firmeza di su fé, koe Dios Todopoderoso a doenéle Cruz i Calvario, afin k'El recompensa també Su bon i fiel criá coe bienaventuranza eterna. I den tal confianza Pater Damian a asisti na cama di casi 2000 leprozo disfigurá, inspirandoe nan palabranan duci di consuelo, di speranza, bi amor.

Dies i seis anja largoe esai tabata ocupacion djé gran Apostel di leprozonan, i ademas di ser encargá di cuidao spiritual di su carnernan, el tabata manehá asuntonan temporal di su colonia di invalidonan sin judanza. El tabata huez, sinjadó, trahadó di coenucoe, architect, carpinté; i si nos contemplá e completa separacion fó di mundoe, e escena asquerosa koe incesantemente su bista mester a mira, o, anto nos mester reconocé koe solamente un religion dibina den cada di su doctrina i koe ta inspirá nos confianza sobrenatural pa medio di su influencia piadosa, por convencé cualkè hende koe ta existi un premio spiritual den cieloe pa tal sorto di abnegacion propia, pa semehante ehemplo di caridad, pa tal sufrimentoe voluntario, manera Pater Damian a soporta valerosamente te na ultimo momentoe di su bida.

Dos anja promé koe su morto el a sinti k'e lepra tabata anikilando su existencia. I kiko tabata su refleccion den tal terrible aficcion? Scirbiendoe na un amigoe ta un anja pasá, el a bisèle "Ja koe mi no tin ningun duda mas riba caracter di mi enfermedad, *mi ta sinti mi jen di calma, jen di resignacion i també mas fortuna meimei di mi pueblo.* Dios Todopoderoso sabi kiko ta mihó pa mi santificacion i den e ducí conviccion ají, mi ta repetí na cada instante, "*Fiat Voluntas tua,*" (koe Bo boluntad sea cumplí.)"

"Pater Damian a sucumbí manera tabata di spera. E promé martir di Molokai a caí como soldá heróico di Cruz na su post di honor i — manera e berdadero Wardadó, k'el a imitá coe tantoe balor — el a entregá su bida pa su carnernan afligí.

Ainda no ta conocí ehemplo di amor mas grandi k'é di djéle, i p'esai berdadera Iglesia di Cristoe a toema nota di memoria dje alma heroica i su number lo ta grabá riba halanan di siglonan como di promé martir cristian di Molokai.

Tan pronto koe brijo di su wowonan a pagá, e Zusternan Franciscano a bistiéle su bistinan di Pater i nan a poné su cadaver den un caha bonita foerá coe seda blancoe. Manecé di su morto Pater Wendelin a celebrá un Misa di Requiem i meimei di sacrificio el a haci un predicatie masjá tristoe. Despues di otro ceremonianan di difuntoe ocho leprozo a hiba resto mortal di nan Pater na su ultima morada, un graf koe riba su súplica tabata prepará bao djé paloe di dadel, k'a sirbiéle di cas durante e promé simannan k'el a jega Molokai.

Sucesor di Pater Damian lo ta Pater Wendelin Moellers koe ja fó di luna di November tabata encargá djé colonia di leprozo aji també.

Asina e trabao di Dios ta sigi semper sin para un solo instante. Un martir ta cai na pia di Cruz, un otro ta drenta unbé na su lugá pa desafiá e enfermedad contagiosa i e morto sigur, unicamente pa sirbi i pa glorificá nan Senjor pa medio di nan sufrimentoe, nan martirio i nan morto.

I na presencia di tanta abnegacion voluntaria, na presencia di tanta caridad incomparable, testigoe di tantoe amor perfecto pa su semehantenan, lo por tin boca koe lo no cantá gloria djé berdadero Apostelnan di Hesús, djé amigoenan invariable di sociedad afligi? Den nos insuficencia nos ta hasta incapaz di forma tal sorto di suposicion i ta p'esai koe nos ta esclamá: O heroismo mundano, ki insignificante bo ta cerca balor cristiano manera es djé Pater Mártir! Ki grandi, ki gloriosa ta e heroismo djé escohidonan di Dios! O Fé Catolica! Bo poder ta todopoderoso, Bo inspiracion ta spada di Santoenan, garoti di pecadornan, i sin Bo, o Fé Catolica, hamas mundoe lo por a produci heroë manera e Santoe martir Pater Damian.

——o——

Leo XIII verkeert in een onuitstaanbare positie. De verklaringen in het Italiaansche parlement gedaan, waar men openlijk durfde bevestigen, dat Z. H. slechts het vruchtgebruik had van het Vaticaan en van de Musea, de insinuaties van Crispi tegen den Paus en Frankrijk geuit, verder het aanhoudend dreigen van een oorlog tusschen Italië en Frankrijk, waardoor de Paus in een zeer lastig geval zou kunnen komen, dit alles maakt het gerucht van een mogelijk vertrek waarschijnlijker. Men ziet op het Vaticaan de toekomst donker tegemoet—Crispi gaat steeds verder in zijn haat. Men wijst Spanje aan als het land, waar Z. H. gaarne voorloopig zijn residente zou vestigen. De verschillende gezanten hebben over de zaak uitvoerig gesproken."

Frankrijk.—Na Weenen, Berlijn en Rome heeft thans ook Parijs zijn werkstaking van koetsiers, en dat op geen geringe schaal. De werkstaking omvat niet minder dan 10,000 koetsiers, die bovendien ook reeds tot wanordelijkheden zijn overgeslagen. Bij den Arc-de-Triomphe bijeen zijnde, spanden zij de paarden van de voorbijkomende rijtuigen af. Door de krachtige maatregelen der politie werd echter aan die ongeregeldheden een einde gemaakt. Zesduizend der werkstakers hebben een vergadering gehouden en daar een resolutie aangenomen, waarbij een vast loon van 7 frank bij 12 uren arbeids gevraagd wordt. Voorts werd besloten, dat zij zich met hun allen, 10,000 in getal, vergezeld van de afgevaardigden van Parijs en de Parijsche gemeenteraadsleden naar den minister van Binnenlandsche Zaken en de kamer van Afgevaardigden zouden begeven, ten einde op verbetering van hun lot aan te dringen.

In plaats van dit ontzaglijke leger, is echter slechts een commissie uit de werkstakers bij den heer Constans toegelaten. Deze toonde zich bereid hun grieven aan te hooren, maar zeide tevens, dat alle manifestaties op den openbaren weg verboden zijn.

Met de vervolging van Boulanger wordt nog altijd voortgegaan. De commissie van instructie zal, naar de *Temps* bericht, uiterlijk den 15 Juni het *dossier* betreffende de zaak aan den procureur-generaal ter hand stellen. Men berekent, dat deze een dag of tien noodig zal hebben om het op zijn gemak te kunnen nagaan. De Raadkamer zal dus eerst den 25en Juni met het requisitoir van het parket bekend gemaakt worden. Neemt men nu den tijd in aanmerking, dien de wet aan afwezigen toelaat om voor het gerecht te verschijnen, dan zal het hof van Justitie kwalijk eer dan in het begin van de maand Augustus kunnen bijeenkomen om uitspraak te doen in de zaak van den generaal.

Het onderzoek zou zware dingen ten laste van Boulanger aan het licht gebracht hebben, en het hof van justitie zal de misdaad, waarvoor het bijeengeroepen is (aanslag tegen de veiligheid van den staat) en daarmede in verband staande feiten, die tot het gemeene recht behooren, en die almede door de instructie aan het licht gekomen zijn, hebben te onderzoeken. Het hof van Justitie, dat in de aan zijn oordeel onderworpen rechtszaak souverein gezag heeft, zal beslissen of het ook kennis zal nemen van die misdaden tegen het gemeene recht, dan wel of het die verwijzen zal naar de gewone rechtsmacht, welke in het geval van generaal Boulanger de krijgsraad is.

De Boulangistische bladen maken thans een brief van de heeren Laisant en Laguerre openbaar, waarin dezen protesteeren tegen hun inhechtenisneming als zijnde in strijd met het wetboek.

In de laatste dagen is te Parijs een socialistencongres gehouden, dat echter meer van wetenschappelijken dan revolutionairen aard was, schoon de beginselen daar gepredikt geen geringe omwenteling beoogen in den heelen maatschappelijken toestand. De heeren wenschen namelijk verandering te brengen in het landbezit, dat geheel in handen moet komen van den staat; het persoonlijk landbezit kan volgens hen slechts armoede, knechtschap of exploitatie van den arbeid ten gevolge hebben. De Parijsche correspondent van de *Times* merkt op, dat de heeren, die 's avonds aan een deftig feestmaal in het *Hotel Continental* verzameld waren, een zonderlinge markt hebben uitgekozen om er hun theorieën aan den man te brengen. Immers Frankrijk is een land, waar kleine boeren de eigenaars zijn van den grond, zoodat er volstrekt geen reden bestaat om daar de zoogenaamde nationalisatie van den bodem te bepleiten; en het congres is gehouden in het voornaamste hotel van Parijs, waar men 2000 franks betaalde voor lokaalhuur. De 150 congresleden, waaronder leden vanhet Engelsche parlement, welke daar op weelderige stoelen zaten in een vergulde zaal, hebben blijkbaar niet het voorbeeld gegeven tot overgave van hun land of andere bezittingen.

— De Zusters, die onlangs uit het „Hospice des Quinze-Vingts" te Parijs verjaagd zijn, zullen daarin wederom toegelaten worden, wat den gemeenteraad wel geen pleizier zal doen. Deze daad van genoegdoening zou, naar men verzekert, te danken zijn aan eene vrouw van grooten invloed. Nu het kwaad in een der gasthuizen ten minste weder goed gemaakt is, zij der regeering verzocht om een weinig meer logica bij hare handelingen in acht te nemen.

Als men eindelijk inziet, welk kwaad de verpleging door leeken tot het uiterste gesticht heeft, en men trachten wil dit weder goed te maken, waarom dan in de provincie een noodlottig werk verricht, dat men te Parijs begint te verbeteren?

Zoo had dezer dagen nog een "verleeking" plaats in het ziekenhuis van het lycée van Toulose en in de talrijke scholen van de Ardèche en de Gironde.

„Als de zusters", zegt een Fransch blad, „genoegzame diensten bewezen hebben aan de behoeftigen en aan de zieken van het Hospice des Quinze-Vingts om ze daarheen terug te roepen, na gepoogd te hebben het buiten haar om te doen, hoe kan men ze dan gevaarlijk en noodlottig achten in het ziekenhuis van het lycée van Toulouse?

Dit alles bewijst slechts één ding: dat hetgeen in de Quinze-Vingts gebeurt slechts eene uitzondering is, eene gelukkige uitzondering. Overal elders houdt de „verleeking" in de ergste mate aan. Heeft de heer Clémenceau vroeger niet op tribune gezegd uit naam van alle republikeinen zonder onderscheid:

„Wij zijn en zullen altijd vereenigd blijven om het hoofd te bieden aan het catholicisme?"

Duitschland. — De officieuze pers in Duitschland, die eerst mede een duit in het zakje wierp voor de belangen der Westfaalsche mijnwerkers, geeft thans een nieuw bewijs van haar beginselvastheid.

Volgens haar bestond er eigenlijk geen redelijke grond voor de werkstaking en hadden de mijnwerkers enkel op aanhitsing van buiten gehandeld. Zij verdienen een goed daggeld en krijgen bij lichaamsgebreken of ziekten, die hen voor den arbeid ongeschikt maken, een flink jaarlijksch pensioen van eenige honderden marken; ook is de duur van den werktijd voor hen korter dan elders, en de klachten over overwerk hebben evenmin iets te beduiden, daar de mijnwerkers na hervatting van den arbeid, er terstond weer om vroegen.

Ten antwoord hierop dient, dat de mijnwerkers om overwerk vroegen ter inhaling van de geleden schade. Dit was tijdelijk en geschiedde vrijwillig, wat natuurlijk een hemelsbreed verschil uitmaakt met zulks gedwongen te doen.

Daarenboven is het algemeen bekend, welk een afmattende, uitputtende arbeid het overwerk is, zoodat zelfs eene politieverordening heeft moeten bepalen, dat de mijnwerkers bij een zeker getal graden Celsius niet langer dan zes uur mogen werken. Trouwens wijst de statistiek uit, dat de mijnwerkers gemiddeld slechts een veertigjarigen leeftijd halen, sommigen het niet eens boven de dertig kunnen brengen.

Zonder dringende noodzakelijkheid, veel minder voor zijn pleizier, werkt dus de mijnwerker niet langer dan de gewone daarvoor bestemde daguren.

Een nieuw bewijs van aanmatiging van dezelfde pers is het volgende. Als kastijding voor de cordate wijze, waarop Zwitserland den Duitscher Wohlgemut (geheim agent van Bismarck) buiten het land zette om zijn heulen met de socialisten en het aansporen tot oproer, stelt de *Post* voor, Zwitsersche ambtenaren op Duitsch grondgebied ook gevangen te zetten en van hun papieren te berooven; geene spoorwegkaartjes naar Zwitserland zonder overlegging van een pas af te geven; het grensverkeer door strenger pasmaatregelen te bemoeilijken, alsmede de visitatie van alle over de Zwitsersche grenzen ingevoerde goederen en brieven zoo streng mogelijk te doen.

Het antwoord op al deze dreigementen laat zich aldus samenvatten:

De eerste voorgestelde maatregel, mits hij om de zelfde redenen als in Zwitserland wordt ten uitvoer gelegd, zal den Zwitsers weinig deren. Zoo een Zwitsersch ambtenaar zich met sociaal-democraten in Duitschland in verbinding stelt, hen bezoldigt en aanmoedigt, dan zou hij bij zijne eigen regeering en bij zijne landgenooten weinig sympathie vinden, vooral wanneer hij, evenals Wohlgemut, niet als ambtenaar, maar als particulier zich voordeed.

De tweede maatregel zou zoo lastig zijn voor de Duitschers, dat hij waarschijnlijk onder algemeene spot zou moeten worden ingetrokken. De strenge pasmaatregelen aan de Fransche grenzen hebben ook de Duitsche nijverheid niet weinig benadeeld en het onderzoek der douane is nu reeds zeer streng. Bovendien heeft de *Post* nog vergeten te zeggen, hoe men brieven enz. kan onderzoeken, zonder het door wetten en tractaten gewaarborgd briefvengeheim te schenden.

— De jonge Keizer heeft het reizen nog niet opgegeven. Zou hij zich in het laatst van Juni naar de hoofdsteden van Wurtemberg en het koninkrijk Saksen, en in Juli naar Engeland begeven, in midden-Augustus is hij in Berlijn terug, om den Keizer van Oostenrijk, die hem alsdan een bezoek brengt, te ontvangen. Nog behoort tot zijne reisplannen een bezoek aan Lissabon (in September zou hij in de grenshaven San Sebastian landen), en in October aan Madrid.

— Het blijkt thans, dat het alleen aan Pruisen's tegenwerking te wijten is, dat in het jongste consistorie geen Pruisische beschoppen tot kardinaal zijn verheven. De *Hamb. Nachrichten* erkennen thans, dat de H. Stoel den aartsbisschop Krementz, van Keulen, en Pruisen daarentegen den prins-bisschop Köpp, van Breslau, op het oog had, en dat daarom ten slotte geen van beiden kardinaal werd. Had de H. Stoel niet op Keulen het oog laten vallen, dan zou ook Pruisen niet Breslau hebben voorgesteld; want voor de Pruisische regeering is het van weinig belang, of er al dan niet een Pruisische bisschop in het latere conclave zitting zal hebben, daar die ééne toch geen gewicht in de schaal kan leggen.— Men ziet het: in de Pruisische regeeringskringen ergert men zich nog steeds over Pruisen's machteloosheid tegenover de Pauskeuze, maar men ziet ze nu althans in!— De *Germania* is in staat, het bericht der *Ham. Nachr.* nog aan te vullen. De H. Vader, zegt zij, verklaarde den Aartbisschop niet te kunnen passeeren, daar veel jarige verdienstelijkheid en zijne positie als Metropolitaan der Rijnlandsche provincie hem aanspraak op den voorrang geven. Pruisen bleef aandringen, en toen daarop de H. Stoel voorstelde, beide Prelaten te gelijk te benoemen, was Pruisen nog niet tevreden. Pruisen wilde Keulen niet! Toen besloot de Paus geen van beiden te benoemen. Aldus tracht Pruisen, niet tevreden met de bisschopskeuzen te bemoeilijken, ook nog bij de kardinaalsbenoemingen zijn wil door te drijven.

Servie. — Men verwacht, dat een der eerste ambtshandelingen van den, uit Rusland teruggekeerden en in zijn vroeger ambt hersteld metropolitaan de onwettig-verklaring zal zijn van de echtscheiding van koning Milan en zijne gemalin. Koningin Natalia zou daarop terug keeren en worden uitgeroepen tot regentes; terwijl Koning Milan, als hij den Servischen grond betrad, zou worden gevangen genomen.

Rusland. — De officieuze Russische pers en de geestverwante organen in Europa zijn ijverig bezig de verontrustende beschouwingen te weerleggen, door verschillende bladen naar aanleiding der ontzaglijke krijgstoerustingen van Rusland ten beste gegeven. Volgens die bladen zou Rusland volstrekt geen krijgshaftige plannen koesteren. Ook het gerucht als zou Rusland voor hebben, zijn „eenigen trouwen vriend," den vorst van Montenegro tot koning van Servië te maken, moet volgens genoemde pers geheel ongegrond zijn.

Op al die verzekeringen valt echter weinig staat te maken. Uit Belgrado wordt aan de *Standard* gemeld, dat de Russische gezant aldaar, Persiani, aan het Servische regentschap het plan eener militaire overeenkomst tusschen Rusland en Servië heeft overgelegd en dat zijn voorstel dienaangaande door het regentschap gunstig is opgenomen. Hieruit zou men besluiten dat Rusland wel degelijk iets met Servië voorheeft.

Uit Weenen wordt aan hetzelfde blad geschreven, dat men bedacht moet zijn op gebeurtenissen, die zich nog vóór het einde van dezen zomer kunnen voordoen en groote gevolgen kunnen hebben; voorts dat Oostenrijk reeds maatregelen van voorzorg neemt, vooral wat vervoer betreft. Graaf Kalnoky zou intusschen van meening zijn, dat Oostenrijk zich niet moet laten vangen in den valstrik, door Russische agenten in Servië gespannen. Oostenrijk zal weten te beletten dat de agitatie zich uitstrekt tot Bosnië en zal zich tegen het volgend voorjaar gereed houden om den toestand op het schiereiland van den Balkan te regelen.

De *Porte* is al evenmin gerust. Naar uit Constantinopel aan meergenoemd blad bericht wordt, maakt zij zich bezorgd over de toeneming van Ruslands strijdkrachten in de Zwarte Zee en vreest zij voor een aanslag op den Bosphorus.

Afrika. — Omtrent de krijgsverrichtingen der vereenigde Duitschers en Engelschen op de oostkust van Afrika zijn de berichten vrij tegenstrijdig. Mag men de Duitsche bladen gelooven, dan bestaat er hoop, dat de oproerige beweging der inboorlingen spoedig geheel onderdrukt zal zijn. Het succes van kapitein Wissmam moet van dien aard zijn, dat de veiligheid der Duitsche bezittingen op de kust voorgoed verzekerd is. Daardoor is tevens de eer van Duitschland gehandhaafd en de doelmatigheid der genomen maatregelen aangetoond.

Hoort men evenwel de Engelsche pers over de Engelsch-Duitsche blokkade der kust, dan laat zich de zaak geheel anders aanzien. Van dien kant verneemt men niets dan klachten. De zes Engelsche stoomschepen, zoo wordt uit Zanzibar gemeld, zijn van zonsondergang onder stoom, hetgeen een ontzaglijk verbruik van steenkolen à 60 shilling veroorzaakt en de machines op een zware proef stelt. De booten zijn voortdurend in dienst; zij doorzoeken alle vaartuigen, die uit de havens komen, maar de Arabieren zijn wel zoo slim, dat zij geen slaven uitvoeren, als de Engelsche vlag in het gezicht is. Het resultaat der blokkade is: de Engelschen, die vroeger bij de inboorlingen waren gezien en geacht, worden gehaat; de Hindoes, vroeger welvarende handelaars, zijn gerui-

neerd en velen worden tegen hun zin in de dorpen vastgehouden: de opening van het binnenland wordt onder die bedrijven voor onbepaalden tijd vertraagd.

De Duitschers worden beschuldigd, dat zij de Engelschen het zware werk laten doen, terwijl hun schepen voor de plaatsen ten anker liggen, waar kapitein Wissmann zich ophoudt.

— Er is weer bericht ontvangen omtrent Stanley. Het comité tot verlossing van Emin Pasja maakt namelijk depêches uit Zanzibar openbaar, die nieuws behelzen omtrent den grooten onderzoekingsreiziger tot den 20 December. Toen was hij te Oeroeri aan het Zuidoosteinde van het Victoria-meer aangekomen, na Emin Pasja te Oenyara aan den noordoostkant van het meer verlaten te hebben. Stanley had vele zieken, waarvan de meesten sedert overleden waren.

Ook had hij gebrek aan voedsel. Het comité gelooft dat hij trachten zal Rusalala aan den Zuidkant van het meer te bereiken, waar een jaar geleden een groote voorraad levensmiddelen door hem gedeponeerd is.

Het comité acht bovenstaanden datum verkeerd overgebracht, daar Stanley waarschijnlijk den 20n Februari te Oeroeri is aangekomen. Alsdan zou hij vermoedelijk reeds tot Kagehvi zijn doorgedrongen, zoodat spoedig nieuws kan worden verwacht, behalve de brieven van Stanley, die een bode van Oeroeri naar Zanzibar overbrengt.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris, Juli 11. — Cámara di Diputadonan a aceptá un proposicion di lei koe ta autorizá Gobiernoe di coemprá Telefonnan di Paris. Zitting lo ta cerá dia Sabra.

Londen. — Secretario di guerra a manifesta den Cámara di Comunes koe Gobiernoe a toemá toer medida pa protehé fronteranan di Egipto: e dici també koe obheto di dervichnan ta di apojá jioenan di ruina e lugá aji i p'esai Inglaterra su deber tá di apojá jioenan di Egipto. General Greenfeld a jega Assuah.

Cámara di Comunes a rechazá un proposicion pa modificá e lei koe ta tahá muchanan bao di 10 anja di representá riba teatro.

Huurdónan di tera di Irlanda a formá un Sociedad contra sindicato di lordnan koe tin terreno. Directornan di canteranan (camina nan ta sacá marmer ó otro piedra pa fabricá) di Clyde a resolvé di despachá toer trahadonan, afin di obligá esnan k'a poné trabao abao bolbé bin cohé trabao.

Madrid. — Ja koe Canovas a bai bisita la Reina Regente minoria di Cortes a suspendé su enemistad contra Gabinete.

Paris, Juli 14. Laguerre a cometé den Cámara di Diputadonan un escandalo grandi i el a keda den tribuna, apesar di un voto di censura i toer lo ke nan a hací po sakéle afó.

Senado a aceptá e proposicion di lei pa auxilia Compania di Canal di Panamá, ma el a poné un artikel acerca koe mester ta someté na aprobacion di Cámara di Diputadonan.

Den discusion di budget a resultá un pleitoe den e dos Senadornan, Lelièvre i Lareinty, i parcé koe un duël lo ta indispensable den nan dos.

Courant *Siécle* ta bisá koe eleccionnan general lo socedé na Augustus na lugá di September.

Diario des Debats ta bisá koe conclusion di Corte Suprema di Husticia tá di proponé acusacion di Boulanger, Dillon i Rochefort.

Londen. — Gladstone i Morley ta aprobá e union di defensa di coenukeroenan Irlandes, koe tin Parnell pa President. O'Brien a declará koe principal obheto djé union nobo tá pa formá fondo grandísimo pa judá coenukeroenan koe nan a sacá tirá fó di casnan di caridad.

Madrid. — Nan ta sigurá koe Cortesnan lo suspendé nan Zitting awé.

Paris, Juli 15. — Cámara di Diputadonan a adoptá definitivamente un proposicion di lei pa auxiliá Compania di Canal di Panamá.

Tin warda poné dilanti di Cámara di Diputadonan, pa stop Laguerre koe nan a sacá fó coe un voto di censura, di drentá.

Riba palabra koe Faure i Thomson tabatin coe otro p'afó delanti di Cámara, nan dos a bai na duel, ma toer dos a sali sin un marca na nan curpá. Lamartinière a presentá un proposicion pa acusá Constanz di desmoralizacion durante e tem k'el tabata Gobernador di Indo-China.

Tirard, rabiá, a pidi p'e respondé un acusacion igual riba e cuestion pasá koe tabata votá coe 340 stem contra 179.

Londen. — Nan ta anunciá bankroet di sindicato azucarero di Magdeburgo, lo ke a haci koe sucoe a bahá 4 marcos riba plaza di Hamburgo.

Un regiment a bai Malta na lugá djé troepanan koe nan a mandá Egipto: tin otro cuater regiment clá para pa bai Egipto asina nan recibi orden.

Madrid. — Tenida di Congreso di dia 13 dje luna aki tabata masjá borotá. Sagasta tabata aplaudi tres bé den su discurso contra Martos. Marques Sandoval a haci un escándalo den Cámara: el tabata gritá, bofoná i menazá Sagasta.

Como President no por a restablece orden, amigoenan di Marques Sandoval a sakéle hiba bai aji fó.

Epidemia di difteria ta aumentá.

Paris, Juli 17. — Centenario di toemamentoe di Bastilla tabata celebrá coe muchoe entusiasmo den hinter Francia.

Un Boulangista a tirá Editor djé Courant *Le Petit Journal* matá den un duel.

Deroulède, Laguerre i gran numero di Boulangista a reuni delanti di estatua di Strasburgo: polisnan a impedi toer manifestacion: ora público a bini dj'aden, anto polisnan a atacá e multitud di hende. Cámara di Diputadonan a sacá un disposicion koe ningun hende no por presentá e mes pa candidato pa mes di un distrito.

Senado a aceptá presupuesto. Comision di presupuesto a autorizá Gobiernoe di coemprá e cuadro *Angelus* di Milet.

New-York. — Francesnan bibá aki a celebra 14 di Juli coe grandi demostracion.

Tin nobo koe nan a stop trabao na Canal di Nicaragua riba kehoenan di Costa-Rica.

Londen. — Prijs di sucoe ta na subi pa motiboe di un noticia k'e Sindicato di Magdaburgo lo bolbé sigi su operacionnan.

Madrid. — Congreso lo reuni dia Domingoe i dia Luna pa discuti asuntoenan di Cuba.

Un crisis di ministerio ta sperá toer momentoe.

Paris, Juli 18. — Courant *Le Temps* ta bisa koe Boulanger to complica den dié conspiracion, di luna di Maart pasá, contra palacio di President. Copia djé acto di acusacion ta entregá na cas di Boulanger na Paris.

Un sociedad americana di arte a coemprá e cuadro *Angelus* di Milet.

Bruselas. — Interesadoenan den comercio di sucoe di remolacha a conbini di formá un banki di Sindicato koe lo tin Agencia na toer stadnan principal.

Londen. — Salisbury a hací un discurso esplicando motiboe di subimentoe di prijs di sucoe: el ta persistí pa Francia drentá den convencion.

Atrobé nan a asesiná un muhé den Whitechapel. E heridanan ta demoestrá k'e matadó t'e mes hende k'a cometé e crimennan di promé.

Sucoe su prijs ta subi; ma nan ta mira p'adilanti koe bien lihé su prijs lo bahá.

Salisbury a manifestá den su discurso na Milend, koe colonianan por formá un federacion manera Estados-Unidos; el ta spera sin embargo apoyo di toer hende pa kita toer dificultad fó di camina. En cuanto Irlanda, el dí, ta un horror di cordá k'e cuestion aji por keda durá siglonan largoe.

General Grenfield ta nombrá comandante en gefe di troepanan di Egipto.

Madrid. — Cortesnan a suspendé nan Zitting awé.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van zilveren en gouden VOORWERPEN, beleend bij de *Spaar- en Beleenbank* van 1 Januari t/m. 30 Juni 1887, onder Nos. 457 X t/m. 5017 X zal gehouden worden op Donderdag 25 Juli a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden uitgenoodigd den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 18 Juli 1889.

De Voorzitter,

M. P. CURIEL.

ANUNCIO

Beendemeentoe na fiendisji di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan fó di 1 di Januari te 30 di Juni 1887 bau di No. 457 X te No. 5017 X, lo tien loega Djaweebes, dia 25 di Juli, i dianan koe ta sigui.

Ta pidi doonjonan di e preendanan aji bin paga nan intres afin di evita nan beendemeentoe.

Corsouw, 18 di Juli 1889.

President,

M. P. CURIEL.

TE KOOP

BIJ

I. S. Scheidelaar.

Vaatjes loodwit in olie, droog loodwit, zinkwit, geeloker, Koningsrood, menie, Spaansch- Friesch- en chromaatgroen en andere verfwaren, draadnagels van alle afmetingen, tafelmessen, eetlepels en vorken, koperen en ijzeren gewichtenmaten voor natte en drooge waren- Cooijmanslikeuren en elixir, goedkoope Holl. sigaren, zwarte thee- Holl. speelkaarten, verschillende soorten reukzeep, haarolie, Eau de Cologne, likeurstellen, speelgoed voor meisjes en jongens, Zweedsche lucifers, lampenglazen, pitten voor lampen en kooktoestellen, albums, eene groote sortering gekleurde en witte kunstbloemen (flores artificiales), gekleurde linten, schoolschriften, schrijfpapier en enveloppen, zwarte en gekleurde bottines, zwarte cortebajos, gekleurde en witte abrigos, flanels, dameskousen, mannensokken, bogotana, Victoria Lawn, Crea de hilo, etc. en verschillende artikelen, geschikt voor cadeaux.

ATENCION.

Mi ta cumpra bijetji premiá di Loteria-nan di St. Domingo na fl 1,90 pa fuerte, i mi ta recibi també premio chiquito na fl 2, vendiendo bijetji.

Curaçao 28 Juni 1889.

JOHN M. NAHR.

ATTENTIE!

De ondergeteekende biedt de onderstaande materialen tegen veel verminderden prijs *a contant* te koop aan:

Eene groote partij ijzer, bestaande uit rond, vierkant, hoek, T. halfrond en plaatijzer van verschillende afmetingen, smée- en veerenstaal, rood koperen staven en platen voor alambieken en aloëketels, ijzer- en koperdraad, bankschroeven, smeltkroezen, mokers, heggen, pieken, vijlen, vellen blik, Douglaspompen, pompkranen, compositiebuizen voor regenbakken en putten, bascules, maten en gewichten, bancatin, 1 ijzeren bak met slijpsteen, ijzeren trée en arm — benevens andere ijzerwaren — alsook twee nieuwe alambieken, elk inhoudende ± 120 gallons met cabezote en slang.

H. SCHEIDELAAR.

Openbare Verkoop.

OP Maandag den 5n Augustus a. s. des middags, zal vóór het gebouw van "De Curaçaosche Hypotheekbank," in de Willemstad alhier, in het openbaar worden verkocht.

EEN STUK GROND, gelegen in de 4e Wijk, aan de Overzijde dezer haven, bezuiden de Concientie Steeg, toebehoorende aan den boedel van wijlen den heer W. P. Chapman.

De koopbrieven en veilconditiën zullen gedurende 8 dagen vóór den verkoop ter inzage liggen ten kantore van den ondergeteekende.

Curaçao, 19 Juli 1889.

Namens de erfgenamen,

H. H. R. CHAPMAN.

COLEGIO "STO. TOMAS"

PARA ALUMNOS INTERNOS.

BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO. OBISPO VICARIO APOSTOLICO DE

CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.

Por mas informes dirijanse los interesados á la *Dirección del Colegio "Santo Tomás," San Fuego, Curazao, Antilla Holandesa.*

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curazao.